

ഭവാനി.

എം. ആർ. കൃഷ്ണവായ്പർ

ഭവാനി.

(വിശുദ്ധഗുഹാരഖണ്ഡകാവ്യം)

ഗ്രന്ഥകർമ്മം

എം. ആർ. മുഷ്ണവായ്ക്കർ ബി. എ., എൽ. ടി.

ചകുല്പ്രവകാരം.

ബി. വി. ബുക്കുഡിപ്പോ & പ്രിൻറിംഗ് ഹൗസ്
തിരുവനന്തപുരം.

1935]

[വില അണു.

ശുദ്ധിപത്രം

വശം	ശ്ലോകം	വരി	അശുദ്ധം	ശുദ്ധം.
ച	ന	൨ വദച്ച		വദച്ച
ച	ന	ന ചുച്ചെടി കക്കിടയ്ക്ക		ചുച്ചെടി കറക്കിടയ്ക്ക
ചച	സ്വച	൨ മമ്മയിൽ		മമ്മയാൽ
ചച	സ്വച	ന അയ്യണ		അവണ്ണ
ചന്ന	ൻർ	ച ഹോട്ടോം		ഹോട്ടോ
ചൻ	ചൻ	൨ ചുറക്ക		ചുറക്ക.
ചൻ	ചൻ	ർ മറച്ച		മറച്ച.
൨ർ	ചർച	൨ മാഭ്യത്ഥനി		മാഭ്യത്ഥന
൨രി	ചർന്ന	൨ പരമാത്മ		പരമത്ഥ
൨ന്ന	ചരിർ	ച ചെണ്ണേനതി		ചെണ്ണേനതി
൨വ	ചന്നച	ന സ്വർഗ്ഗന		സ്വർഗ്ഗന
൨വ	ചന്നച	ർ കെടുത്ത		കെടുത്ത
ന.൨	ചവു	ർ ടുന്നങ്ങിതു		ടുന്നങ്ങിതു
നർ	ചൻൻ	ർ വഴിയ്ക്കത		വഴിക്കിത
ന.ന്ന	൨ചച	൨ ടും		ടും

ഭവാനി

ഭവാനി—വിദ്യാത്മിനി—കൂട്ടിൽനിന്നു പെൺ-
കിളിക്കിടാവെന്നതുപോലെ ഭാഗിയിൽ,
ഭയന്നിറങ്ങി മണിമച്ചിൽനിന്നു, തു-
വനത്തിൽനിന്നും മൃഗബാലപോലവേ. ഹ

ഇറങ്ങി ഹർമ്മ്യത്തിനകത്തുനിന്നു, പു-
നിലാവുപോലേമതിയികൽനിന്നു, വര-
ഇടംവലം നോക്കിക്കൊഴിഞ്ഞു സംഭ്രമി-
ച്ചിദ്രേണൈപ്പോലെ, നടന്നു നീങ്ങിനാൾ. ഫ

കടന്നു വീട്ടിന്റെ പുറപ്പറമ്പിലേ-
ക്കുമാൻവദച്ചുള്ളൊരു വാതിൽ, വാടിയിൽ
കരേരി, യപ്പച്ചെടികുക്കിടയ്ക്കു സ-
ഞ്ചരിച്ചു ശീശ്രം ശലഭംകണക്കവൾ. ന

ഒളിക്കുളർപ്പുവനികയ്ക്കുകത്തു; തെ-
ല്ലൊഴിഞ്ഞതാം മൂലയിലെത്തി മുശുധാരം
ഒളിച്ചുനിന്നാൾ, വഴിതെറ്റിവന്നു വീ-
ണൊലിച്ചു തീർത്ഥാപടി കാടിമോന്തയിൽ ള

പ്രതീക്ഷപോലെ, പ്രിയഭാസുരോത്സവ-
പ്രതീക്ഷണം കണ്ണിനു കിട്ടിക്കാത്തയാൽ,
പ്രതീവ്ശങ്കാഭയസങ്കടഭയ-
പ്രതീതിയുണ്ടായി തുലോമവരംകൂടൻ.

൫

ഇരുണ്ടുണഞ്ഞന്തിയിലത്ര ഗന്ധമാ-
യിരുന്ന നിശ്ശബ്ദതയ്ക്കു ശാംഗിയിൽ
ഇണക്കിയൽക്കണ്ണു; ഒരാൾക്കു ചുറ്റുമു-
ള്ള വസ്ഥപോലായിടുമേ മനസ്ഥിതി.

൬

വരാഭകോലം മണിഭീപമെന്നപോ-
ലഭംഗുരസ്സേഹമൊടത്ര നാൾക്കുനാൾ
വളർത്തി ലാളിച്ചിടുമച്ഛന്നമമാ-
രറിഞ്ഞിടിലല്ലേ ബഹുഗ്രന്ഥവൃത്തികൾ?

൭

മഹാഭീമാനം കലരും പിതാവിനി-
മലീമസവ്യാജവിഹാരവൃത്തികൾ
മനസ്സടയ്ക്കാം; കലശുദ്ധികാത്തക-
ത്തിരിക്കുവാനുള്ള വരാണ കന്യകൾ.

൮

സതീവ്രതശ്രേഷ്ഠതയേ പുകഴ്ത്തുമ-
സ്സതീതവ്യാപ്തസ്സാഹസവൃത്തി കേൾക്കുകിൽ
ചിരിക്കയില്ലേ? പരിഹാസപാത്രമാ-
യിരിപ്പതിൽ ഭേദമൊരാൾ മരിക്കയാം.

൯

ഇരുക്കളെല്ലാമറിയാതെ, ഗ്രന്ഥമാം
വഴിയ്ക്കിറങ്ങുന്നതു യോഗ്യമാകുമോ?
ഇരുതപമല്ലേ സകലാഭിവൃത്തികൾ-
ക്കിളക്കുമില്ലാത്തടിവാരമുഴിയിൽ?

൧൦

ഇതൊന്നുമോക്കാതെ പഠിച്ചുകാരി, ഭ-
ഷ്ഠപ്രലോഭനാധീനതയാന്നതത്തുതം!
ഇഹാംഗ്യവിദ്യാഭ്യസനത്തിനുള്ളതാം
ഫലോദയം പെണ്ണിനു തോന്നുവാസമോ? ഫഫ

ഘനോൽക്കടോൽക്കണ്ണ മുഴുത്തിടത്തുകൈ-
ലതയ്ക്കുണിഞ്ഞീടിന കാപ്പുപോലവേ,
ഘടിച്ചിരിയ്ക്കും ഘടികാരമംഗനാ-
ലലാ മമസപാസ്ഥ്യമൊടാതു നോക്കിനാൾ. ഫഫ

അടിച്ചതില്ലാറിനിയഞ്ചുമാത്രയ്ക്കു-
ണ്ടുടക്കുവാനായരുതാത്ത വാങ്ങുമായ്
കുറച്ചുനേരത്തിനുമുമ്പു വന്നുചേ-
ന്നുതാണു സങ്കേതതലത്തിലോമലാൾ. ഫന

തിളച്ചിടുന്നാഗ്രഹതീഷ്ണതയ്ക്കു നേ-
ക്കത്തു വീഴാതെ,യടുത്തമാത്രയിൽ
തിരിച്ചുപോകൂ; പദമൊന്നു തെറ്റിയാ-
ലധഃപതിയ്ക്കുന്നു വധുജനം സഖി! ഫർ

ഒരൊറ്റയാം മത്ര മനുഷ്യർ, ജീവിത-
പ്രവാഹഘട്ടങ്ങളിൽ വിട്ടുപോകകിൽ,
ഒടുക്കമാ സ്തുനതമൂലമെത്രക-
ണനേതമുണ്ണം? പണി നിണ്ണയിക്കുവാൻ. ഫര

തലേദിനം കിട്ടിയ കാമലേഖന-
ത്തിലേ മധുസ്യന്ദികളാം പ്രശംസകൾ
'തലയ്ക്കുകേരി'ത്തരുണിക്കു 'നാസ്തിയാ-
യിരുന്ന്' ബുദ്ധിക്കു വിവേകശക്തികൾ. ഫനു

എഴുതിലക്കാമകനാംഗ്ലഭാഷയിൽ
കുറിച്ചു രാഗാമൃതമഞ്ജുവാണികൾ
'എളുപ്പമോ' ഹന്ത! മറക്കുവാൻ? 'മനം-
കുതിച്ചിടുന്നുണ്ട്' വനോടുചേരുവാൻ. ൧൭

വിശിഷ്ടവിദ്യാലയവാർഷികോത്സവ-
പ്രസംഗപീഠത്തിനടുത്തിരുന്നപ്പോൾ
വിലോകനത്താൽ സമനഗ്രഹിച്ചൊരു-
പ്രഭാതസൂര്യോപമനെത്ര സുന്ദരൻ! ൧൮

വിദേശവസ്ത്രാഭരണങ്ങളോടും-
സ്തംഗന്ധതൈലങ്ങളുണിഞ്ഞുണഞ്ഞയാൾ,
വിളക്കുപോലേ ശലഭങ്ങളേ, വശീ-
കരിച്ചു വിദ്യാത്മിനിമാരെ മേൽക്കുമേൽ. ൧൯

പരസ്പരം മത്സരബുദ്ധിയോടു തൽ-
പ്രസാദലബ്ധിയ്ക്കു സഭാതലസ്ഥകൾ
'പണിഞ്ഞി'തെന്നാലതിനുള്ള യോഗ'മീ-
ഭവാനിയമയ്ക്കു ലഭിച്ചു മിയ്ക്കതും. ൨൦

ഒരാളുമേൽ ഗ്രഹിയാതെയസ്സഭാ-
ഭിനത്തിലുണ്ടായ വികാരമോമലാൾ
'ഒതുക്കിവെച്ചാ'ളകതാരി, ലഗ്നമാം-
മരുന്നിനേപ്പോലെയാരു തീക്കടുക്കയിൽ. ൨൧

കിരാതനേണത്തിനെയെന്നപോലെ, യീ-
വരാംഗിയേ 'കൈവശമെക്കിവെയ്ക്കുവാൻ
സ്മരാഭനാം കാമകനാശു വീശിയി-
'ഒട്ടാരാ'ക്കരുക്കിൽ' സുകുമാരി കേറിനാൾ. ൨൨

‘മനം കവൻ’ നുതുടങ്ങിയ കലാ-
ഗൃഹത്തിൽനിന്നും കൃശഗംഗി നാൾക്കുനാൾ
‘മടങ്ങിടുമ്പോൾ’ നിഴൽപോലെ, പിൻവശ-
ത്തടുത്തു കൂടി കമനീയകാമുകൻ. ൨൩.

കടാക്ഷവിക്ഷേപണമാഗ്നീ മായമുൽ-
ക്കടാനരാഗം തരുണിയ്ക്കു ചേർക്കുവാൻ
വിടംഗിമൻ—കാമുകവേഷഭൂഷിതൻ—
വിടാതെ കൂടി പുറകേ കുറച്ചുനാൾ. ൨൪

വിചിത്രമോരോ വിടവില്പ; മാനസം-
കരൻ കാമോപമനായ കാമുകൻ
വിശിഷ്ടവിദ്യർത്ഥിനിയഭ്യസിയ്ക്കുമാ-
റൊളിച്ചു കണ്ടിച്ചുകൊടുത്തു നാൾക്കുനാൾ. ൨൫

പരിഷ്കൃതക്ഷുദ്രകൃതിവൃജങ്ങളേ
പഠിച്ച ശുദ്ധാശയമേന്മ തയ്യാലാൾ
പകച്ചു തൽക്കാമുക കരഗലങ്ങളാൽ
പതിച്ചുവല്ലാത്ത വികാരവഹ്നിയിൽ ൨൬

കുറച്ചു തൽപ്രേരണകൾക്കധീനയായ്-
വരുന്നവ് വിദ്യർത്ഥിനിയെന്നു ക, ഞവൻ
കുറിച്ചുപൂലേഖനമെന്നു വാടിതൻ-
വളപ്പിലന്യോന്യമടുത്തു കാണുവാൻ. ൨൭

എഴുതിമെത്തിച്ചെരപേക്ഷ തള്ളുവാ-
നശക്തയായിട്ടു ഭവാനിയിവിധം
‘എടുത്തുചാടി’ ക്ഷമുർപ്പുഷ്പവാടിക-
യ്ക്കകത്തു റന്നാളിരുളാർന്നൊരന്തിയിൽ. ൨൮

വിശുദ്ധമാം ജീവനമാർന്നു, വാണൊരി-
 ധ്വജാക്ഷി, മസ്തംസപകവേദനോദനാ
 വിഴുങ്ങിപ്പോലെ, യെഴുത്തിലുള്ളതാ
 ധ്വജാക്ഷസന്ദേശമേഹോ! നകൻ താം.

൨൯

തിരിച്ചുപോയിലവ, ഛായ മന്ദമാ-
 യടിച്ചിടുന്ന മണി കോട്ടയാതിലിൽ,
 തികച്ചു മുൽക്കണ്ണ ശമിച്ചു; ഭിത്തിമേൽ
 കടന്നു കേറുന്നിത തന്റെ കാമുകൻ!

൩൦

അരക്ഷണകൊണ്ട് തിരക്കു, നഗ്രമാം
 ഭജംഗമംപോലെ, യിഴഞ്ഞു ഭിത്തിമേൽ
 അലക്കുളർക്കാവിലെടുത്തു ചാടി, യു-
 ള്ളലച്ചു ബാലയൊളിഭ്രമഹജ്ജ്വലം.

൩൧

അസംശയം സ്വന്തമഭാസ നായിട്ടാ
 ഗജാധിപൻപോലെ, സുഗന്ധമാൻ ചൻ
 അടുത്തു തപ്പത്തിനിതന്റെ ഗാഢസം-
 ഗമത്തിനായിക്കൊതിപൂണ്ടു കെറതുകാൽ.

൩൨

അധർമ്മമാം കാമുകകാമുകീരഹഃ-
 സ്വതന്ത്രസമ്മേളനമത്ര കാണു ചാൻ
 അസഹ്യമായി പ്രകൃതീശ്വരി, ക്ഷപാ-
 തമസ്സു വീശിക്കുളർചാടി മുടിനാരം.

൩൩

കഴിഞ്ഞു മാസം ചിലതാശ്ശബാലികാ-
 കലാലയത്തിന്നു ഭവാനി പൂർവ്വതൽ.
 കേടക്കുമാറില്ല, വളൻ കുട്ടി പാൽ-
 കുടിയ്ക്കുവാനമ്മയെയാത്ര യിയ്ക്കുമോ?

൩൪

വിനാശമല്ലേ ഫലമേകദേശമീ-
 വിദേശമാത് വിലകൂട്ടി നാശിക്കുനാശം
 തന്ന പാൽ 'കണ്ണമടച്ചു' ബാലികാ-
 ജനങ്ങൾ വാങ്ങി സ്വയംമാസ്വദിയ്ക്കുകിൽ? ൩൫

ഒരന്യഭാഷാപഥമേറി വിദ്യ-
 ഭൃന്ധിയ്ക്കു പാൽ ബാലകളേ നടത്തുകിൽ,
 ഒടുക്കമുണ്ടാവതസംസ്കൃതാശയ-
 സ്വഭാവഭാവം കലരുന്ന പെരുതികൾ. ൩൬

സ്വഭാഷയേ 'തള്ളി' യൊരന്യഭാഷയിൽ
 സ്വയം കലാഭ്യാസരസം സ്വദിയ്ക്കുകിൽ
 സ്വതന്ത്രചിന്താകുശലതയുക്തമാം
 സ്വഭാവയെപ്പോലും പരമോ കിടാങ്ങുകിൽ? ൩൭

സ്വഭാഷയാം മാത്ര പയസ്സ് തള്ളിയി-
 വിദേശഭാഷാമധുവാസ്വദിയ്ക്കയാൽ
 സ്വരാജ്യമാം സ്വർഗ്ഗതലത്തിലെത്തുവാ-
 നശക്തരാകുന്നിതു നമ്മൾ നാശിക്കുനാശം. ൩൮

വിദേശവസ്ത്രാഭരണങ്ങളാൽ, രൂപാ-
 വിഹീനമാം വേഷമണിഞ്ഞു ബാലകൾ
 വിവേകമില്ലാത്തവരായി കഷ്ട!മീ-
 വിദേശവിദ്യാഭ്യാസനക്രമത്തിനാൽ. ൩൯

വിലോഭനാധീനചികാരദീപ്തിയി-
 വിദേശവിദ്യാഭ്യാസനം കൊടുക്കയാൽ
 വിശിഷ്ട വിദ്യാത്മിനികൾക്കുദിക്കുമോ
 വിശുദ്ധ ചാരിത്രവിചാരശക്തികൾ? ൪൦

വശത്തു സീമന്തമണിത്തു, ലേസു, 'കൈ-
വലത്തി'ലേനി, സ്വരവേഷഭാഷയിൽ
ഭൃശം 'മദാമ്മത്തര'മാണു വിദ്യയ-
ല്ലശങ്കമിഞ്ചാലകളുദ്രസിപ്പതും.

൪൧

വിദേശഭാഷാപരിശീലനത്തിനാ-
ലി വണ്ണമുണ്ടാം കുറവീ വോനിയിൽ
വിടന്നുകാണായി; പരിയ്ക്കിലെനിനി-
പ്പിച്ചതില്ലെങ്കിലുമെന്തു കാമിനി?

൪൨

തനിച്ചിരിയ്ക്കുന്നിതു തമ്പി പൂമുറി-
യ്ക്കകത്തു, കണ്ണാടിയിലുള്ള റാന്തലിൽ
തളർന്നുകത്തും തിരിപോലെ, യുദ്ധിലും
പുറത്തുമയ്യോ! പുകയുന്നരീതിയിൽ.

൪൩

വിടർന്ന പൂവാടി, വിസങ്ങുലമാ-
യുലഞ്ഞു, മീനോടിനടന്നു, ജീവനും
കലങ്ങിയ 'പ്പത്തിനി' സൂക്ഷ്മദൃഷ്ടികൾ-
ക്കതീതശുദ്ധാശയയെന്നു കണ്ടിടാം.

൪൪

മുറിയ്ക്കുക വിട്ടു വെളിയ്ക്കിറങ്ങിടാ-
തിരിയ്ക്കതാൽ, ശോഭനസൂര്യരശ്മികൾ
മുറയ്ക്കു കിട്ടാത്തൊരു വല്ലിപോലവേ
വിളർത്ത ശോഷിച്ചു വിളങ്ങി സന്ദരി.

൪൫

സ്വപുസ്തകം മുഖിലതാ തുറന്നുവ-
ച്ചിരിയ്ക്കിലും, പൂമുലമൊട്ടു വായിലായ്
കിടക്കിലും തെല്ലു നുകർന്നിടാത്തതാം
കിടാവു പോലായവരും വാണു ചിന്തയിൽ:—

൪൬

ൻ

“ഇതെന്തു കഷ്ടം? ശ്രവണത്തിലെന്നോട-
ന്നുരച്ചുപോലേ പ്രിയനായ കന്മകൻ
ഇതേവരെയ്ക്കു ഞൻ വിവാഹകാല്പമായ്-
വരാത്തതെന്തെന്നറിയുന്നതില്ല ഞാൻ.

ര്ഞ

“മലർക്കുളർക്കാവിനകത്തുവെച്ചു, മ-
ന്മമന്റെ സാക്ഷിത്വമിയന്നൊരന്തിയിൽ
മനസ്സഴിഞ്ഞൊരിയ സത്യവാചകം
മറന്നുപോയോ മമ ജീവനായകൻ?

ര്വ

“ചെവിയ്ക്കു പുനേനൊലിചേർത്ത വാക്കു തെ-
ല്ലവിശ്വസിച്ചുനവകാശമെന്തുവാൻ?
പവിത്രമാകുന്ന നരാഗമന്യമാ
ഭവിയ്ക്കുയില്ലെന്നു സമാശ്വസിയ്ക്കുവൻ.

രൻ

“നിരാശകൈക്കൊണ്ടിടുമാശയത്തെ ഞാ-
നൊരാഴ്ചകൂടി ക്ഷമയോടിരുത്തിടാം;
മഴയ്ക്കു വേഴാമ്പലൊരാറുമാസമാ-
യുഴന്നു കാലം കളയുന്നതില്ലയോ?

രൊ

“പ്രതാപവാനായി വസിച്ചിടുന്ന തൻ-
പിതാവിനേക്കുണ്ടൊരനുജവാങ്ങുവാൻ
പ്രയാസമുണ്ടായിവരാ; മമാനുമെൻ-
പ്രിയാനുഗന്നായതുമൂലമായിടാം.

രൊ

“വരും; സ്വതന്ത്രന്റെയനുജവാങ്ങിയെൻ-
പിതാവിനോടത്ഥനചെയ്തു മൽപ്രിയൻ
വരിയ്ക്കുവാനെന്നു; വൃഥാപി സംശയം
പിടിച്ചു കത്തിപ്പടലുന്നതെന്തുവാൻ?

രൊ

“മറച്ചതുണ്ടെങ്കിലുമെന്തെന്ത -
 നന്നസ്സിലെന്നോ വലുതായ ശങ്കകൾ,
 മഹാമഴയ്ക്കു ഭ്രമണങ്ങൾപോലെ, മേ-
 ലുയൻ കേറുന്നതു കാണമുണ്ടു ഞാൻ.”

ഒന്നു

“അതീവ ലജ്ജാകരമാം നിഗൂഢസം-
 ഗമാൽ സ്വകന്യാനില കൈയെടുത്ത ഞാൻ
 സതീതദ്വരൊത്തർക്കിനെന്നാണു, തൽക്കലാ-
 ഗ്രഹത്തന്മൂലം പെരുമാറിടുന്നതും?”

ഒരു

“പെരിച്ചതെല്ലാം മതി; ഞാനിതേവരേ-
 യ്ക്കുരുക്കുഴിച്ചീടിന പുസ്തകങ്ങളാൽ
 പ്രയോജനം കിട്ടിയതെന്തു? പാപമാം
 കഴിയ്ക്കുകത്തന്നെ പതിച്ചതില്ലയോ?”

ഒരു

“കലാലയത്തിന്നു ഗമിച്ചിടാതെക-
 ണ്ണിരിപ്പതെന്തെന്നു കളന്നു നാൾക്കുനാൾ
 കനിഞ്ഞു ചോദിച്ചറിയാതെ ഹേതു, സ-
 ന്തപിച്ചിടുന്ന പരമസ്തനമ്മമാർ.”

ഒന്നു

“വിദേശവിദ്യാലയമേ! യഥാർത്ഥമാം
 വിനോദവിജ്ഞാനപഥം തൃജിയ്ക്കയാൽ,
 വിപത്തണയ്ക്കുന്നു വിലോഭനോദയോ-
 സ്സവങ്ങളാൽ നീയിഹ നിന്റെ മക്കളിൽ.”

ഒരു

വിചാരമീമട്ടുളവായി; മേൽഗതി-
 യ്ക്കു സാധ്യമായിട്ടൊരു പങ്കുവീഥിയിൽ
 ‘വിലങ്ങുവീണ’ക്കൊരു വണ്ടിപ്പോലെ, താ-
 ണിരുന്നു വിദ്യാത്ഥിനി ചന്ദ്രരാലയിൽ.”

ഒരു

തുറന്നതാം വാതിലിലൂടെ, യന്വിളി
തുഷാരവെള്ളിക്കുതിർപ്പാലെ, നാട്ടിയിൽ
തുലോം പ്രശാന്താഭ കലൻ ബാഹിക-
സവിത്രി വന്നമ്മുരിയിൽ കരേരിനാൾ.

മനോവിചാര' തെറ്റാടുന്ന തന്മയം-
ക്കടുത്തു ചെന്നമ്മ, കിടവിനേത്തു പാ-
മണത്തു നക്കും പശുപോലെ, മാറുചേ-
ർത്തല്ല ചൂമ്പിച്ചു പുറത്തുപോയിനാൾ.

അഖണ്ഡചിന്താകലയായ ബാല, യ-
ജ്ഞശിന്തു ലാളിച്ചു വളർത്തുമ്മയിൽ
അവൃണ്ണമാശ്ലേഷിതയായനേമാ-
ണിഞ്ഞ താമര സമാഗമോ സ ചം.

നൃപ

പരിഭ്രമിച്ചിട്ടെഴുന്നോറ കൊള്ളുവാ-
നൊരുങ്ങിടം പുതിയെഴുന്നുവതിയാൾ
പതുക്കെയമ്പോടു തടഞ്ഞു, മൊട്ടിനോ-
ടടുത്തു പൂപോലെയിരുന്നു ചേർത്തുടൽ.

നൃപ

പ്രലോഭനീയാക്രന്തിപൂണ്ട പുത്രരേ
വിലോകനാചെയ്തു വളാത്തശങ്കയാൽ
തലോടി വാസ ചൂമൊക്കെപോ, വൃഥാ-
ബലോഭയത്തോടുമിടുന്നമോതിനാൾ:—

നൃപ

ഭോവാനി, കണ്ണത്ത, മകളേ, പരിയ്ക്കുവാ-
നിരിയ്ക്കുവേ ദുർഭരമായ ചിന്തകൾ
ഭവിച്ചതായിപ്പല ലക്ഷണങ്ങളോ
സ്മരിച്ചുകാണുന്നിതു നിന്മുഖത്തു ഞാൻ.

നൃപ

“കറച്ചുനാളായ സുഖമില്ലയെന്നു നീ
പറഞ്ഞു, പോകാതെയി, പാഠശാലയിൽ
കുറിച്ചുമേന്മേലവയിൽ പേക്കുയേ
മറയ്ക്കയയ്ക്കുന്നിതു മൂലമെന്തുവാൻ?

നൂറു

“ചികിത്സ ചെയ്യാനൊരു നല്ല വൈദ്യനേ
വരുത്തുമല്ലോ തവ താതനോമനേ!
ചിരം മറയ്ക്കാതിനിയാശു ദീനതാ-
സപദാവമെന്നെന്നുരചെയ്തു തങ്കമേ!

നൂറു

“ശരീരമയ്യോ! മകളേ, ചടച്ചു നീ
ശരിയ്ക്ക ഭക്ഷിയ്ക്കുവതില്ല നിണ്ണയം;
ശരീരമാദ്യം ഖലു ധർമ്മസാധനം,
പ്രമംഗമുണ്ടായതു വിസ്മരിയ്ക്കയോ?

നൂറു

“ഉരൂപരീക്ഷാധിയൊടും കിടങ്ങുളി-
ക്കുരുക്കഴിയുന്നിതു’ പന്തുകുണ്ടുളേ
ഉണങ്ങിടുന്തു’ തനവും മനസ്സമെ-
ന്നെന്നു നോക്കുന്നു’ കലാധികാരികൾ? | നൂറു

“ഉറക്കമുണ്ടും ശരിയായ നടുത്തിട-
തുപദ്രവം തട്ടിടുമുറ രാപ്പകൽ
ഉഴുന്നു വായിച്ചതുമൂലമായിട-
‘മുടഞ്ഞതീ’ൻ നുൽലെൻറയേമനേ!

നൂറു

“ഇനിയ്ക്കു വേറിട്ടൊരു സംശയം തുലോം
ജനിച്ചിടുന്തു; ജനയിത്രിയാകയാൽ
‘ഇനിക്കുറച്ചെന്നു’തിന്നെക്കുറിച്ചു നീ
തൻ ചിരിയ്ക്കുതരസം പറഞ്ഞിടാം.

൭൦

“ഒളിയുദ്ധം നീ പരമമിഷ്ടമിഷ്ടം
 പെട്ടിയുദ്ധം കാണുന്ന വികാരമേയ്ക്കുക
 ‘വിളിച്ചുരുട്ടൂ’ വിപ്ലവാന്തരാളം-
 ഗളിച്ചിടുന്ന ഹൃദയത്തിലെന്നു തേ.

൭൧

“മേഘമൊക്കെത്തന്നെ, മനോഭവൻ
 മനസ്സിനേക്കും ബഹുസംഭ്രമങ്ങളെ
 മറച്ചിടാമോ? ‘നിഴലിച്ചുകണ്ടിടാ’-
 മതത്രയും തന്മൂലമുണ്ടാകട്ടെ

൭൨

“പരിച്ചിടമ്പോൾ പ്രഥമാശ്രമം-
 പ്രവൃത്തിചെയ്യേണ്ടവരായ കുട്ടികൾ
 പരിജ്വലിക്കും വിഷയപ്രവേശന-
 പ്രസക്തികാണിച്ചതു ‘കാലവൈഭവം’!

൭൩

“വദിക്ക, വിശ്വാസ പരസ്സരം, നിന-
 കുടിച്ച പോയോ പ്രതിപത്തിയേകുന്നിത്?
 നദിയുൾക്കൂടും കടലോ? സമുദ്രങ്ങളേ
 മരിച്ചു മർദ്ദിയുൾക്കൂടും പ്രമാണിയോ?”

൭൪

ഇവണ്ണമോതിജനചിത്രം പുതിത-
 നവർണ്ണ പ്രമാം കുന്തളനീരദാളിമേൽ
 ഇണക്കി തങ്കക്കര വാൽക്കലോടലാ-
 മനർവ്വമിന്നു ക്ഷിപ്രത്തിന്റെ ലീലകൾ.

൭൫

അമൃതപ്രവാസപ്രവികാസമമ്മയീ-
 വചശ്ശിരശ്ശങ്കര മർദ്ദനങ്ങളാൽ
 അടുത്തു കാണിച്ചു വാത്മജയ്ക്കുക-
 ത്തായൻ വിസ്മയവിഷാദചിന്തകൾ.

൭൬

വിളഞ്ഞു മററാരുമറിഞ്ഞിടാതെ കു-
ണ്ടെളിച്ചു നിന്നീടിന ചിത്തവൃത്തികൾ,
വിരിഞ്ഞു പൊട്ടീടിന മാതളങ്ങളിൽ
കരുൺ പാലേ, വെളിവായി മിഴ്ന്നതും. ൭൭

ഉദീണ് ബാഷ്പത്തൊടു പുത്രിയമ്മത-
ന്നരസ്സിലായിത്തല ചാച്ചവെച്ചുൻ
ഉദൂരവിസ്രഭഭരം പരം 'തുറ-
ന്നരച്ചിതേ' താഴ്വരഗർഭഭാഷികൾ:— ൭൮

“സമസ്തമമ്മേ, മമ തെറ്റു സാദരം
ക്ഷമിക്കേണ! താവകലാളനയ്യു ഞാൻ
സമർപ്പമാം ഭാജനമല്ല; ദുർവിഷം
വമിച്ചിടും ഘോരഭജനഗീര്യേഷ്കിൽ. ൭൯

“കൊതിച്ചു ലാളിച്ചു വളർത്തി, യോഗ്യമാം-
സ്ഥിതിയ്ക്കു ചേരുംപടിയ പറ്റുന്നമ്മമാർ;
ചതിച്ചു ഹാ! നന്ദിനി നിങ്ങളേ, മനോ-
ഗതിയ്ക്കു വക്രതപമെടുത്തുകൊൾകയാൽ. ൮൦

“പ്രിയപ്പെടും നിങ്ങളറിഞ്ഞിടാതെ ഞാ-
നമന്ദമൂന്നി' പ്രതിപത്തിയേകനിൽ;
പ്രതിജ്ഞ ധൃത്തൻ 'നിറവേററി'കായ്കയാ-
ലകത്തു ദുഃഖം വളരുന്നു നാൾക്കുനാൾ. ൮൧

“മനസ്സു ഞ്ഞെന്നിയതാരിലെന്നമാ-
ക്കു ധീനമായെ ന്നമെന്നിയ്ക്കുരയ്ക്കുവൻ
മനസ്സിലായില്ല; നരാഗഭാജനം
മറയ്ക്കു യാൽ തന്നെയുരുപേരുകൾ. ൮൨

“മലീയപാണിഗ്രഹണത്തിനുള്ളതേ-
ടനജ്ഞവാങ്ങാൻ വരുമെന്നു കഷ്ടമുറു
മദാസയാമെന്നൊടുരച്ചു, ‘വേദവാ-
ഗ്വിലാസ’മായിട്ടതു വിശ്വസിച്ചു ഞാൻ. വൃന്ദ

“വരാജ്യാലിനവരയ്ക്കു, മെന്നനം
നിരാശയിൽത്തന്നെ നീലീനമായ് തുലോം;
ധരായിവാസം നരകാധിവാസമായ് -
വരാതിരിയ്ക്കാനിനി ‘യേശ്വനാശ്രയം’.” വൃന്ദ

സഗൽഗദം പുത്രിയുരച്ചിവണ്ണമ-
സ്സവിത്രിതൻ പൂമടിയിൽ കമിഴ്ന്നുടൻ
സഹിയ്ക്കുവയ്ക്കത്ത വിഷാദമാൻ, സ-
മ്പതിച്ചു കണ്ണീർ ചൊരിവൻ തുടങ്ങിനാൾ. വൃന്ദ

സ്വപനദിനിയ്ക്കുള്ളൊരു തീവ്രസങ്കട-
സ്വപരൂപമേവം വെളിവായവേളയിൽ
സ്വപതഃ പ്രശാന്താത്മകമായ തന്മനഃ-
സ്വഭാവമയ്ക്കു പകർന്നു മിയ്ക്കുതും. വൃന്ദ

മകൾക്കെഴും ഭൃസ്സഹമായ സങ്കടം
പകർന്നു മാതാവനുതാപശക്തിയാൽ
‘പുകഞ്ഞ കണ്ണീർ’ ചൊരിയുന്ന പുത്രിതൻ-
പുറം തലോടിപ്പുനരേവമോതിനാൾ:— വൃന്ദ

“കരഞ്ഞിടാഞ്ചെന്മകളേ, കടുപ്പമായ് -
കഥിച്ചു ഞാനെങ്കിലുമീ വസ്ഥയിൽ
കരൾക്കു ‘പുണ്ണിൽതവകൊള്ളി’ വെച്ചിനി-
‘കുഴപ്പം’ ഏറ്റുവാങ്ങി’ ബ്രീഹ വാക്യശരങ്ങളാൽ. വൃന്ദ

“ധരിയ്ക്കു നീ, യിസുരപാരവശ്യമ-
കുരിയ്ക്കുമാറാക്കിയ കാമസുന്ദരവേ
തിരിച്ചറിഞ്ഞിടുവതിന്നു തക്കതാ-
യിരിയ്ക്കുമുഹങ്ങളുമൊന്നുമില്ലയോ?

വുൻ

“വേഴക്കുകൊണ്ടില്ല ഫലം; നിനക്കു ഞാ-
നുഷയ്ക്കു ചേരേണ്ടൊരു ചിത്രലേഖ മേൽ;
തേഴയ്ക്കു മാതങ്കമൊതുകി മാഗ്ഗണാ-
കഴിയ്ക്കു വാനുള്ളൊരു മാഗ്ഗമാക്കണാ.

ൻറ

“വരട്ടെ കുഞ്ഞേ, വലുതാം നിരാശയിൽ
പതിയ്ക്കു വാനോമയിൽനിന്നുമാജസാ
വരയ്ക്കു, നീ നിന്നുടെ കാമുകനൊഴും
സ്വരൂപമേറക്കുറയൊത്തരീതിയിൽ.

ൻറ

“ഇനിയൊഴും ബുദ്ധിയുമെന്റ വിത്തവും
ജപലിച്ചിടും പ്രേരകശക്തിയും തുലോ
ഇനിസ്സതേ, തപസ്വിയമാർഗ്ഗണർത്ഥമായ്
ബലിയ്ക്കു വെയ്ക്കാം ബത! ദുഃഖിയായ്ക്കുനീ.”

ൻറ

സമാശ്വസിപ്പിച്ചിമൊഴി കേട്ടുചെൺകിടാ-
വെണീറ്റു രോജാവരണാംശുകങ്ങളിൽ
ഒളിച്ചു സംസ്ഥാപിതമായിരുന്നതാം
പ്രിയപ്രതിച്ഛായ മടിച്ചു നൽകിനാൾ.

ൻറ

കൊടുത്ത ഫോട്ടോ ജനയിത്രീ കെറതുക്കാ-
ലെടുത്തുനോക്കി ക്ഷണമാളറിഞ്ഞുടൻ,
വിഷോരഗാസ്വാകൃതി കണ്ടുപോലവേ,
വിറച്ചു വല്ലാതെ ഭയന്നു ഞെട്ടിനാൾ.

ൻറ

എ

പുനഃ പുനഃ ചിത്രപരീക്ഷണത്തിനാ-
ലനന്തസ്തന്മാപവിജ്ഞാണം തുലോം
പുലന്തിതമ്മ, യുക്തോ യുക്തേതുവി-
ന്യായം കാണ്മാനിടയായപോലവേ.

ൻഓ

പുരസ്സരം ഹത്തരളേക്ഷണം, സ്വകാ-
നഗന്റെ ചിത്രത്തിലുണ്ടു, കോരമയിർ
മുളച്ചുനിൽക്കും നിജപുത്രീയിൽ കൃപാ-
പുരസ്സരം ഹന്ത! സവിത്രി ചൊല്ലിനാൾ:—

ൻന

“കലാശം മുർഖനിലെന്നപോലെ, പു-
മഴയ്ക്കു തുല്യം മരുഭൂമിതന്റെ മേൽ,
കലാവലംബേ, തവ വാഞ്ചരചേന്തീ-
ഖലാഗ്രനാകം പ്രഭുസുന്ദരിയോ?”

ൻഓ

“വിഹാരമദ്യായമമാരസേവകൊ-
ണ്ടിഹാന്തരീക്ഷം നിജ കപ്രസിദ്ധിയാൽ
‘നിറച്ചു നാറിച്ച’ വിടപ്രമാണിമേ-
‘ലറച്ചുവോ’? നിന്നിലഭിലാഷമന്തുതം!

ൻവ

“പ്രഭാകരാഖ്യൻ—പ്രഭുനന്ദൻ—പിതൃ-
പ്രഭാവവും വിത്തവുമൊക്കെ നാൾക്കുനാൾ
പ്രലോഭനാധീനതപൂണ്ടു സർവ്വമാ
പ്രലപ്തമാക്കുന്നൊരു ധൂർത്തനാണിവൻ.

ൻൻ

“പകച്ചു പൂമ്പാറകൾപോലെ കത്തിടും
വിളക്കിലി, പട്ടണമുദ്ധവാലകൾ
പതിച്ചതില്ലെത്ര? വിചിത്രഗാത്രനാ-
മിവന്റെയത്വത്തുകടകാമവഹിയിൽ?

എം

ഫറു

“ഭൂഷിച്ച ശൃംഗാരകലാവിദഗ്ദ്ധനാ-
മിവന്റെ സൂത്രത്തിനകത്തു ചാടിയാൽ
ഭരണസന്താപഫലാനുഭൂതിയാ-
ണോടുകൂടുണ്ടായിവരുന്ന 'തുഴിയിൽ. ൧൦൧

“കേരത്തിലും നീന്റെ കരൾക്കകത്തുമീ-
വിടപ്രതി ദ്വായയൊളിച്ചു വെയ്ക്കുവാൻ
കലാശ്രമത്തിന്റെയിടയ്ക്കു, ലഭ്യമാ-
മശുദ്ധനന്ദൻഭേദിച്ചതെങ്ങിനേ”? ൧൦൨

കടാവിഷത്തുള്ളികൾപ്പോലെ, കാതുകൾ-
ക്കകത്തു വീണിട്ടിന്ന മാതുവാണികൾ
കടന്തലിൻകത്തുകൾപ്പോലെ, വേദന-
പ്പെടുത്തി ഫാ! പേടമൃഗാക്ഷിയെത്തുലോം. ൧൦൩

‘പിണഞ്ഞ തെറ്റിന്റെ വലിപ്പമീവിധം
സമഗ്രമായ നഗ്നവിരൂപഭാഷയിൽ
‘വെളിയ്ക്കു’ തണുർമിഴി കണ്ടു, വീണു, മാൻ-
കിടാവുപോലെ വെടിയേറു, ഭൂമിയിൽ. ൧൦൪

ഒരോരു രോമക്കുഴിയിങ്കലും, പഴു-
ത്തിരിക്കുമാസ്സു ചിതറച്ച രീതിയിൽ
ഒടുക്കമുണ്ടായൊരു സംഭ്രമത്തിനോ-
ടടുത്തു മണ്ണിഷ്ടമനോജ്ഞശക്തികൾ. ൧൦൫

മിഴിച്ചു നോട്ടങ്ങളുമതസ്സുന്യമാ-
യൊഴിച്ചിടുന്നശ്രവിൽ മിത്രമായുടൻ
പൊഴിച്ചിടും പുഞ്ചിരിയും, വിശാലനേർ-
മിഴിയ്ക്കു ചിത്തഭ്രമമെന്നു, ചൊല്ലി മേൽ. ൧൦൬

എൻ

തഭീയശോച്യസ്ഥിതി കണ്ടു, സംഭ്രമി-
ച്ചുറക്കെ മാതാവു സഹായമേകുവാൻ
വിളിച്ചു ഭർത്താവിനെ; യാത്തിവേളയിൽ
സതീയുൾ സഖം ശരണം സ്വവല്ലഭൻ.

എൻ

പ്രിയാസമാഹരണവിഷാദനിസ്വപനോ-
ദയാൽ സമാകർഷിതനായ നായകൻ
ദയാസമേതം ദയിതാസഹായസൽ-
ക്രിയാപരൻ തത്ര കരേരിയെത്തിനാൻ.

എറു

മകൾക്കു പെട്ടെന്നു പഠിച്ചിരിക്കവേ
മനസ്സുവേക്കു ജനിച്ചുവെന്നയാൾ
മനസ്സിലാക്കി സ്വയം; മമകാരണം
മറച്ചു ലജ്ജാഭയമാനശക്തിയാൽ.

എൻ

പരീക്ഷയേ 'ലാക്കു' നിറുത്തിയെപ്പൊഴും
പഠിച്ചു മസ്തിഷ്കത്തെ നുകെട്ടുകൾ
'പരക്കെ' യുണിച്ച് തുകൊണ്ടു വന്ന ധീ-
പരിഭ്രമാവസ്ഥയി, തെൻ നന്നിനാൻ.

എം

കടുംബവൈദ്യൻ ക്ഷണമെത്തി, നേരെയ-
ക്കുശാഗ്രധീതൻ പരിശോധനങ്ങളാൽ,
“കുമാരിയേത്തെല്ല സുഖപ്പെടുത്തുവാൻ
കുറച്ചുനാൾവേണ” മിതെന്നു ചൊല്ലിനാൻ.

എം

തുടങ്ങി മകയ്ക്കു തുനാൾ തുടങ്ങി, നി-
സ്സുലജ്ജപരത്തോടു തുലോ ക്ഷയാന്തികൾ;
തുടന്നു ചിത്തഭ്രമവും; വ്യഥാബ്ധിയിൽ
‘തുഴഞ്ഞു’ ഹാ! നീന്തി പിതാക്കൾ നിസ്സുലം.

എം

ജപരക്ഷയോന്മാദവികാരമിത്രമാ-
യിരുന്ന ഭീനസ്ഥിതി ഹന്ത! മേൽക്കുമേൽ
ജപലിച്ചു വല്ലാതെ ഭവാനി ശയ്യയിൽ
കിടന്നു 'തൽക്കർമ്മഫലങ്ങളുണ്ണുവാൻ'. എഫ്

നടത്തി ഹാ! "ക്രൂനികിസി"; "ഹോമിയോ-
പ്പതി" പ്രകാരം ചില ഭോജങ്ങളേ
നന്ദാഗ്നി സേവിച്ചു; ഫലിച്ചതില്ലിത-
പ്രയോഗമൊന്നും പ്രമാദവിഭ്രഷയിൽ. എഫ്

പ്രസിദ്ധരാമാംഗലവൈദ്യരും മഹാ-
പ്രയാസമീരോഗചികിത്സയെന്നഹോ!
പ്രവൃത്തിമൂലം വെളിവാക്കി; കർമ്മ-
വ്യഥയ്ക്കു മറുപടി 'നേത്രിയെഴുപ്പായ'. എഫ്

കിടന്നു കഷ്ടം! 'നരകിച്ചു' തത്ര പെൺ-
കിടാവു; തന്മന്ദിരപ്പുഷ്പവാടിയിൽ
കിളിത്താമരപ്പൂക്കളെത്തിയില്ലതാ.
കിളിച്ചു വീണ്ടും മഴയായ് തഴയ്ക്കുവാൻ. എഫ്

ഒരന്തിനേരത്തിൽ ഭാഗ്യഹീനാ-
യുഴന്നു ഭൂവിച്ചിട്ടു മറ്റൊരുമമാർ
ഒഴുകിലേ "കേച്ചികൾ" പോലെ ജീവിതം
നയിച്ചിരുന്നാർ നയനാഞ്ചരാരിയിൽ. എഫ്

സുതാസുഖക്കേടിനു ഭേദമപ്പവും
നിതാന്ത ശുശ്രൂഷണരക്ഷണങ്ങളാൽ
ഹിതാനുകൂലം പെത! കണ്ടിടായ്ക്കായ്
ഹതാശയത്തോട പരത്ര മേവിനാർ; എഫ്

‘തികഞ്ഞ’ സൗന്ദര്യവിലാസമത്രയും
തകന്നുഹോ! കേവലമസ്ഥിമാത്രയായ്
അകത്തു രോഗാതുരയായ് കിടന്ന ത-
ന്മകൾക്കെഴുതേണ്ട ഭാവിഭയന്നു നോക്കിനാർ. ൧൧൧

ഒടിഞ്ഞുവോ വില്ലുകൾ രണ്ടു, താഴിക-
ക്കുടങ്ങൾ രണ്ടെണ്ണമുടഞ്ഞു പോയിതോ?
വിടൻ വീശേണ്ട ജയപ്രധാനമാം
കൊടിക്കു കോട്ടം സ്കര! സഭേവിച്ചുവോ? ൧൧൨

വിടന്റെ സാഹ്യത്തിനു നിന്നനഗം! സ-
ങ്കടപ്പെടുന്നെന്തിന്? ദുഷ് പ്രവൃത്തിയാൽ
ഉടച്ചു നീയിജയശംഖമുനത-
സ്ഫുടസ്വനം പൊങ്ങിവരേണ്ടവേളയിൽ. ൧൧൩

അതില്ല; ശംഖധ്വനി ശക്തിയുക്തമാ-
യിതാ മുഴങ്ങുന്നു മുറയ്ക്ക കേൾക്കുവാൻ
ഗൃഹാങ്കണത്തിൽ; ശുഭദൃഢകാമത-
പ്രവാഹമാധുർവ്വരീതിയിൽ. ൧൧൪

പ്രശാന്ത ഗഭീരമരദ മഞ്ജുള-
പ്രണാവർഷം ശ്രവണോദരങ്ങളിൽ
പ്രവേശനം കൊണ്ടതുപോലെ, കോരമയിർ-
പ്രകാശമാ രോഗിണി ചാർത്തി മേനിയിൽ. ൧൧൫

ഇതെന്തു ശംഖാരവമെന്നു സംഗതി-
ച്ചറിഞ്ഞിടാനായഥ ഗേഹനായകൻ
ഇറങ്ങിവന്നാനിടിനാദമോർത്തിടാ-
തിരുന്ന” കേട്ടീടിന കേതിപോലവേ. ൧൧൬

“തന്ന മുറത്തു മുഖം പ്രശാന്തമായ്,
ചുവന്ന ശുദ്ധാംബരമത്ര ചുറ്റി മേൽ,
തുലോം പ്രകാശിച്ചിടുമന്തിപോലെ വ-
ന്നൊരാളുസന്യാസിനി നിപ്പതുണ്ടിതെ!!” ൧൨൫

ദരം പുരുശ്രീവദനത്തി, ലംബുജോ-
ദരത്തിലന്നം വിലസുന്ന രീതിയിൽ
സ്മൃതർ പ്രകാശത്തൊട്ട മിന്നി, മെഴുകുകാ-
ങ്കരം പയസ്സിൽ പുലരുന്ന രീതിയിൽ. ൧൨൬

മുഖേന്ദുവും, യോഗിനിതൻറ മുഗ്ദ്ധമാം
ഗളാഖ്യകോലാദരവും, വിളിയുവാൻ
മുറയ്ക്കുയത്നീടിന ശാഖവും, സഹോ-
ദരാനഭാവും വെളിച്ചക്കിയാദരാൽ. ൧൨൭

കഴുത്തിലന്യാദൃശകാന്തി കാളിടം
കനത്ത ഭദ്രാക്ഷ വിശുദ്ധമാലകൾ.
കമണ്ഡല ശ്രീകരമായ വാമമാം
കരത്തിലാ യോഗിനി പൂണ്ടുമേവിനാൾ. ൧൨൮

ഗൃഹാധിനാഥാഗമനത്തിലാദര-
സപരോപസംഹാരമൊടവിലാദരാൽ
സഹായദാനാത്മമുദാരമന്ദിരോ-
ദരത്തിലേറീട്ടവളേ വമോതിനാൾ:— ൧൨൯

“പ്രഭോ! ഭവിക്കട്ടെ! ശുഭം ഭവാനു മേ-
ലവർണ്ണസഹ്യാചല പീഠഭൂമിയിൽ
പ്രത്യാശ്വൈയ്യാതുരശാല തൻറയുൽ-
ഗതിയ്ക്കു യാചിച്ചുനടന്നിടുന്നു ഞാൻ. ൧൩൦

“പ്രസിദ്ധമാം ഭാരതഭൂമഹർഷി സു-
പ്രപാദിതായുസ്സമൃതിതന്റെ രീതിയിൽ
പ്രതിഷ്ഠ ചെയ്തേണിതു, ദീനബാലികാ-
പ്രരക്ഷണത്തിന്നിതു കേൾക്കുകെൻപ്രഭോ. **൧൩൧**

എനിയ്ക്കുഴം സോദരിയാതരാശ്രമ-
സ്വരൂപരൂപീകരണപ്രവൃത്തികൾ
എടുത്തു വാഴുന്നിതു ശൈലപീഠഭൂ-
തലത്തിലേക്കെഴുഷധവല്ലിപോലവേ. **൧൩൨**

“വിദഗ്ദ്ധയാണെന്റെ സഗർഭ്യ, സുശ്രുത-
പ്രയോഗശുശ്രൂഷണ ശാസ്ത്രവിദ്യയിൽ;
വിശിഷ്ട വിജ്ഞാനവുമുണ്ടു ബാലികാ-
ചികിത്സണങ്ങൾക്കിഹ നിവ്ഹിതമാൻ **൧൩൩**

“മരുന്നു സമ്യാഭി, ഘനം വിശുദ്ധമാം
പയസ്സിനെപ്പോലെ നിസ്കർശിതീതിൽ
തരുന്ന, പൂതാനിലനേ വിശാലമാം
നദസ്സുപോലെ വിരളതപമെന്നിയേ. **൧൩൪**

“വിദേശ യന്ത്രങ്ങളിലിട്ടു ഞെക്കിയ-
ല്ലെടുപ്പതീയെഴുഷധസത്തിലൊന്നുമേ;
വിധിപ്രകാരം സകല പ്രയോഗവും
നടത്തിടുന്നു നവ വൈദ്യശാലയിൽ. **൧൩൫**

“വിശിഷ്ടമിസ്ഥാപന;മിന്നിതിന്റെയുത്-
ഗതിയ്ക്കു വേണ്ടും ധനശേഖരത്തിൽ ഞാൻ
വിശുദ്ധസന്യാസമൊടും ശ്രമിച്ചു സ്-
ഞ്ചിച്ചിടുന്നു ചരിതാത്മയാകവാൻ. **൧൩൬**

“ഭിവാൻമുതൽ ദീനദയാലുവായിട്ടും
ഭിഗംബരൻതന്റെ പദത്തിലും ക്രമാൽ
ഭിവാൻഗം യാചനചെയ്തിട്ടുന്ന് ഞാൻ,
ഭവാൻ യഥാശക്തി കൊടുക്ക വല്ലതും.”

എൻ

വ് പത്തിലാണ്ടുപ്രള വിസ്മയാനപിതം
വിനീതനായ് കേട്ടു പറഞ്ഞ താദരാൽ
തപസ്വനിസ്തിത്തരമോതി സാദ്ര, മു-
ത്തരംഗിതാശാകലമുത്തരം ഗിരം.

എ. ന. വ്

“മഹാശയേ, മഞ്ജുളമായ ഭാഷയിൽ
സുമംഗളശിസ്സുരചെയ്തിന്നു ഞാൻ
മനസ്സിലത്യാദരഭക്തിപൂർവ്വകം
നമസ്കരിക്കുന്നു പദാംബുജങ്ങളിൽ.

എൻ

“തപദീയപാദാംബുജപാംസുപാതമീ-
മദീയഗേഹത്തെ വിശുദ്ധമാക്കുവാൻ
ഉദീണ്ണസന്ദർഭമുദിച്ചതന്റെ സു-
പ്രദീപ്തഭാഗ്യോദയപൂർവ്വചിഹ്നമാം.

എൻ

“യുവാംഗനാരോഗനിവാരണാത്മമോ
തവാഗമാഭ്യർത്ഥനിരൂപമാം ശ്രമാ,
ഭിവാൻഗം ഞാനമതാചരിച്ച ഭൂ-
നിവാസമിപ്പോളിഹ ചെയ്തയാണയേ.

എർമ

“ഒരാണ്ടുകാലത്തിനിയ്ക്കു പുത്രിയുൽ-
ക്കൊമയം പൂണ്ടൊരു രോഗശയ്യയിൽ
കിടപ്പിലാണായതുലമാതാ -
ശ്രമം നിനച്ചിടുകിലീയൊരാലയം.

എർമ

സമത്വനാം 'ക്രൂനികൂടങ്ങി, വൃദ്ധയാ
കുന്ദുകൂനിക്കുണിയാട്ട്' യേവരെ
സമാശ്രയിച്ചേ, നതുകൊണ്ടുഹോ! ഫലം
കേരത്തേയില്ലൊരു കന്നിപോലുമേ? ൧൪൨

പണം വൃഥാ 'തട്ടിയെടുത്തിടുന്നു' നിർ-
ഘ്നതപമേരും ചില വൈദ്യപരഡിതർ,
ഗുണം വരുത്താതെയാഴിച്ചിടുന്നു; നാ-
മുണത്തിലാകാത്തതുതന്നെ ചത്തുതരം. ൧൪൩

പരിഷ്കരിച്ചുള്ള മരുന്നസേവയേ
പുരസ്കരിച്ചുണിനെ പത്രപംക്തിയിൽ
പരസ്യമെന്തൊക്കെ ചിടുന്നി, തെരുവുധം
പരീക്ഷണത്താൽ വിഷമെന്നു കണ്ടിടാം. ൧൪൪

“അനന്തമാരോഗ്യനിരത്ഥമാസികാ-
പ്രവർത്തനം ഹാ! പരമാത്മമന്യഥാ
അടിച്ചെടുക്കാ'നൊരു 'വിദ്യ'യെന്നു നാ-
മറിഞ്ഞിരിപ്പു പർമാത്മമാദ്യമേ. ൧൪൫

സമത്വയാണിന്നിഹ ഭേദി ബാലികാ-
ചികിത്സചെയ്യുംവിഷയത്തിലെന്നു ഞാൻ
സഹഷ്വനായ് കേട്ടിതു, സത്യമെങ്കിലോ
സമാശ്വസിപ്പിക്കു മദിയപത്രിയേ. ൧൪൬

“ചികിത്സചെയ്യും, വിചികിത്സവേണ്ടയേ,
ഗുണം ലഭിച്ചിടുകിലോ ധരിത്രിയിൽ
ചിരപ്രയത്നം സഫലീകരിച്ചു', തൽ-
ഗുരുതപമോത്തത്ഥസഹായമേകിടാം”. ൧൪൭

ഗുഹാധിപൻ 'ഗൌരവഹാസ്യഭാഷയിൽ'
പറഞ്ഞതെല്ലാം വഴിപോലെ ബുദ്ധിയിൽ
ഗ്രഹിച്ച യോഗീശ്വരി; ശാന്തമാം രസം-
പതിച്ചുരച്ചാൻ പരുഷേതരോക്തികൾ:— ചിന്ത

“ഫലേച്ഛക്രൂടാതെ പരോപകരസൽ-
പഥത്തിലിസ്ടാദുശരായ യോഷകൾ
പരിശ്രമിയ്ക്കുന്നു; ധനാജ്ഞാതന്മന-
പ്രവൃത്തിയിൽ സപാതന്മതില്ല തെല്ലമേ. ചിന്ത

ഭവാനു, പുത്രിയ്ക്കുഴുമായതാത്തിയാൽ
ഭവാബ്ധിയിൽ താണ ഹൃദയനാഡിയിൽ,
ഭടനുപോലേ വ്യത്യായ തോൽവിയിൽ,
ഭവിച്ചുപോയ ജീവതമോ വിചിന്തകൾ. ചിന്ത

“മനുഷ്യനുണ്ടാം മരണം തടുക്കുവാൻ
മരണ ധനപന്തരികൾക്കുമുഴിയിൽ
മഹാമതേ! കൈവശമില്ല; ധന്യരാ-
മമർത്ത്യരാമോ ബത! മർത്യരാമിവർ? ചിന്ത

“മരണകൊണ്ടെങ്കിലുമേതു രോഗവും
ശമിയ്ക്കൂ’ മെന്നുണ്ടിഹ ശാസ്ത്രവാണികൾ;
മകൾക്കെഴുതേ ഭീനവുമത്ര മാറിടാം
ശരിയ്ക്കൂ; ശാസ്ത്രോക്തിയബലമാകുമോ? ചിന്ത

“പരീക്ഷചെണ്ണാനതിരോഗബാധയാൽ
പരീതയേ; ശാസ്ത്രപദാവലംബനം
മരീചികാനേപഷണമല്ല; സർവ്വമാ
സ്ഥിരീകരിപ്പൂ വിപരീതമാം മതം. ചിന്ത

“യഥാത്ഥമാമാതുരസേവതന്നെയാ-

ണമോപമാമീശപരസേവയുഴിയിൽ;

യജിഷ്ഠ കാലോചിതമായ മാഗ്ഗമാ-

യിരിപ്പതില്ലിക്കലിതന്റെ വാഴ്ചയിൽ:

ചമര

“മകൾക്കു ശുശ്രൂഷണവേലചെയ്യുവാ-

ന പശ്യമങ്ങിന്നനുവാദമേകുകിൽ,

മതിയ്ക്കു സംതുഷ്ടിവരുത്തിടാ;മിനി-

ക്കതിന്നു സംഭാവനവേണ്ട വേറെ മേൽ”

ചമര

ഇവണ്ണമോതീടിന ധന്യയാചിടും

വിശുദ്ധയാം ത്യാഗിനിയേ ധൃഢാധിപൻ

വിളക്കിനെപ്പോലെ, ഗദാതുരയ്ക്കുഴം

മുറിയ്ക്കു കത്തെയ്ക്കു നയിച്ചിതന്തിൽ

ചമര

കരങ്ങളും പല്ലവതല്ലജങ്ങളും

സുമങ്ങളും സുന്ദരകോരകങ്ങളും

കുടുത്ത വൈലോറു കരിഞ്ഞ പല്ലിയെ-

ക്കണക്കു ഹാ! രോഗിണി ചാണു കട്ടിലിൽ.

ചമര

സഹസ്രപത്രഭൃതി മങ്ങി, ജീവനം

തുലോം കുറഞ്ഞ, തന്നമത്സ്യലീലകൾ

നിലച്ചിരിക്കുന്ന സരസ്സുപോലവേ

ശയിച്ചു ശാന്തോദരി തന്റെ ശയ്യയിൽ.

ചമര

നിറംകുറഞ്ഞും നിഖിലാംഗവൈഭവം

ക്കയിച്ചുമയ്ക്കോ! കലമാത്തുമഞ്ജസാ

ഗ്രഹത്തി,ലാപൽ ഗ്രഹണസ്ഥനായിടും

ശശാങ്കനെപ്പോലെ ശയിച്ചുരോഗിണി.

ചമര

അടുത്തുയോഗീശ്വരിചെന്നു, മന്ദമാ
യെടുത്തുകൈ, “നോഡിപിടിച്ചു” നോക്കിനാൾ;
കൊടുത്തു തൽസ്തർശ്ശനമുള്ളതും! ഗദം
കെടുത്തുബാലയ്ക്കൊരു “നവ്യജീവനെ” ചിന്ത

അനന്തരം താനവധാനപൂർവ്വകം
കഴിച്ചതാം നൽപരിശോധനങ്ങളാൽ
അറിഞ്ഞു രോഗത്തിനെയും “നിദാനവും”
“സ്വഭാവവും” യോഗനിധോഗശക്തിയാൽ ചിന്ത

ചികിത്സനാലഞ്ചുദിനം നടത്തി, തൽ-
ഫലം ഗുണഭോക്തകമെന്നു കാണുകയാൽ
ചിരംഗദഗ്രസ്തയെയാതൊരാളാൽ-
ത്തിലേയ്ക്കു സഹ്യാഭിയിൽ മാറ്റിനിന്നുവർ ചിന്ത

ഭൂഷിച്ചിരിക്കും ജലവായുയോഗമോ-
ടിടങ്ങി ഭൂമാഗ്നിമിയന്നു മേൽക്കുമേൽ
ഭരതരോഗാസ്ഥമയെ പട്ടണാ-
ധിവാസമെങ്ങിനിവാസമെങ്ങുവാൻ? ചിന്ത

വിദൂരെയൽ കണ്ണമുഴുത്തു മോഹവും
വളന്നു ജീവിച്ചിടുമച്ഛന്നമമാർ
“വിശേഷവൃത്താന്ത” മിടയ്ക്കിടയ്ക്കറി
ഞ്ഞിരുന്നു യോഗീശ്വരിതന്റെ കത്തിനാൽ ചിന്ത

“ഭയപ്പെടേണ്ടെന്നൊരു പട്ട” മൊക്കയും
‘കടന്നു’ പോയ നന്ദിനിയെന്നറിഞ്ഞവർ
ഭജിച്ചുവെന്തെ യജ്ഞമേററു
ഉൾശിഞ്ഞു വന്ദിച്ചുവസിച്ചുനാൾക്കുനാൾ. ചിന്ത

൨൯

മകൾക്കു പൂർവ്വസ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചു
ലഭിച്ചശേഷം മതിയായ പണമുമാർ
അടുത്തു ചെല്ലുന്നതിന്നെന്നു വന്നതാ-
മെഴുത്തു കണ്ടായവരത്ര മേവിനാർ.

എന്നു

ഭവാനിയെ സമ്പ്രതിസാവധാനമായ്
വിദഗ്ദ്ധശുശ്രൂഷകിമാർ, സഗർഭ്യകൾ,
ഭയങ്കരവ്യാധിയിൽ നിന്നു മന്ദമായ്
വിമുക്തയാക്കി പരിരക്ഷണങ്ങളാൽ.

എന്നു

പ്രമർദ്ദനംകൊണ്ടു പതിച്ചുണങ്ങിമാ-
യിരുന്ന പൂവല്ലിപ്പുനസ്തജീവിതം
കൃമത്തിലാജ്ജിപ്പതുപോലെ, രക്ഷയാൽ
കൃശാംഗിയോജ്ജ്വലിവാൻ തുടങ്ങിനാൾ.

എന്നു

നിദാലകാലത്തു നിലച്ച ജീവന-
പ്രവാഹ മെന്നാൽ മഴകൊണ്ടു വേളയിൽ
നിറഞ്ഞിടം നിമ്നഗപോലെ വീണ്ടു-
ന്നുണർച്ചമകയ്ക്കുളവായ് ചികിത്സയാൽ

എന്നു

മുറയ്ക്കു പൂർണ്ണഗ്രഹണം കഴിഞ്ഞു സാ
പ്രമുക്തനാമവിളിപ്പോലെ പെണ്മണി
മുഴുത്ത രോഗം പ്രശമിച്ചു സുന്ദര-
പ്രസന്ന ഭാവത്തെ വഹിച്ചു മേനിയിൽ.

എന്നു

ഒഴിച്ചു താഴെ സ്നേഹമാടുത്തിടങ്ങളാ-
യിരുന്ന ഭീപം 'നവനീത്' ശക്തിയാൽ
ഒളിപ്രഭാവം കലരുന്നപോലെ പെൺ-
കിടാവണിഞ്ഞു ഗദനശുദ്ധീലകൾ.

എന്നു

ക്ഷപാകരാസ്യക്ഷചലാതുരാശ്രമാ-
ധിവാസ ശാസ്ത്രോക്ത മഹാചികിത്സകൻ.
ക്ഷയജ്വരോന്മാദവിലക്ഷണങ്ങളെ
ക്ഷുത്തു നൽകീ നിജ കായശക്തിയേ. ചെന്നെ

അവൾക്കു പൂർവ്വസ്മൃതി,യെങ്കിലും, തുലോം
കറഞ്ഞിരുന്നു, നിജ ഭൂതജീവിതം
അകന്നു നില്ക്കും നിശൽപ്പോലെ മാത്രമേ
തനിക്കുഹോ! തോന്നിയതുളള ബുദ്ധിയിൽ. ചെന്നെ

സ്വപൂർവ്വ ജന്മസ്മൃതിപോലെ, വാനെഴും
തന്തുവു ദൂരദ്വേതിപോലെ, ബുദ്ധിയിൽ
കഴിഞ്ഞതേ പറ്റിയവൾക്കു് ഒരു പൂർവ്വ
പ്രകാശ ഭാവത്തിലിരുന്നിതോർമ്മകൾ. ചെന്നെ

ഗളിച്ച പൂർവ്വസ്മൃതിതന്നെ വന്നിടാ-
തുണത്തിയാലായതു വിദൂതം ബലാൽ-
ഗദത്തിനാവത്തന ഹേതുവാകമെ-
ന്നറിഞ്ഞു സന്യാസിനിമാർ സമത്ഥകൾ. ചെന്നെ

“തനിച്ച പൂർവ്വസ്മൃതി വന്നിടുംവരെ
ബ്ഭവാനിയോടുകൂടിയൊന്നുമാരുമേ-
കഥിച്ചിടാഞ്ഞെന്നൊരു ചട്ടമാതൃ-
ശ്രമത്തിലെല്ലാവരുമാദരിച്ചുതേ. ചെന്നെ

“സ്വഗേഹമീയാശ്രമ,മമ്മമാർ തപോ-
ഗുണപെടും യോഗിനിമാർ;സഗർഭകൾ
തദാശ്രമോപാശ്രയമാർന്ന ഷാലികാ-
ജനങ്ങൾ”എന്നൊക്കെ നതാഗ്നിനണ്ണിനാൾ. ചെന്നെ

ഗദം ശമിച്ചാത്തശരീരശക്തിയു-
ത്തവിച്ച നാൾതൊട്ട ഭാഗിയമ്മയാൾ
ഗതശ്രാം യോഗിനിമാരിൽ നിന്നും-
ഭൃസിച്ച് ശുശ്രൂഷണ വൈദ്യവിദ്യകൾ എൻ

കറച്ചുനാൾകൊണ്ടു കുമാരി; രാതുരാം
ഗനയ്ക്കുശുശ്രൂഷണ ശുദ്ധവൃത്തിയിൽ
“കുരുകുമാർത്തിൽ നടന്നു” ഗണ്യമാം
വിധത്തിൽവേണ്ടും കശലതപമേന്തിനാൾ. എച്ച്

ഗുരുക്കളാം യോഗിനിമാർ, വിശിഷ്ടതൽ
ഗുരുതപമേരുന്നേരു ശിഷ്യവും കൂടാൽ
ഗുരുവുമ്പന്ധത്തൊട്ടു ചേന്നു വാണു, ധീ-
ഗുണങ്ങൾ-ശുദ്ധി-സ്മൃതി-ഭക്തി-പോലവേ. എച്ച്

തെങ്ങിയാലാശ്രമജോലി, നിത്യമൊ-
ട്ടുതെഴും കാന്തവനാന്തരങ്ങളിൽ
കാരോതരം പച്ചമരുന്നു നേർക്കു ക-
ണ്ടറിഞ്ഞു മാതാക്കളിൽനിന്നു മങ്കയാൾ എച്ച്

ഒരന്തിനേരത്തിനടുത്തു മൂവരും
ത്രിസന്ധ്യകൾക്കൊപ്പമനപ്പുറംഗിയിൽ
തിരിച്ചു മന്ദാ പതിവിൻ പടിക്കു വാർ
പെരുന്നതാം പ്രാണവനത്തിലെത്തിനാർ. എച്ച്

പ്രവാളമാം അംഗുലികൊണ്ടു തങ്ങളിൽ
പ്രിയം പെരുന്നംഗനമാരൊരാൽ
വിളിച്ചു സുസ്വാഗതമോതിനാർ പിക്-
സപരത്തിനാലരൂഷധ ചാരുവല്ലികൾ. എച്ച്

അനന്യസാധാരണ കാന്തികോലമാ-
വനത്തിലുള്ള തുളതമായ കാഴ്ചകൾ
അനന്തസന്തോഷമവർഷ കൂട്ടികൾ
ക്കനേകചിത്രങ്ങൾ കണക്കുനൽകിമേൽ. ഫവുദ

ചത്താതു കാലെങ്ങിനെയോ, കിടന്നുഴ-
ന്നിടുന്ന തത്തമ്മയെ മറു തത്തകൾ
ചലിച്ചു ശുശ്രൂഷകൾ ചെയ്തവതാമനോ-
ഹരാക്ഷിയേ മാതൃജനങ്ങൾ കാട്ടിനാർ. ഫവുവ

ഉലഞ്ഞു ബന്ധിച്ചൊരുപാദപത്തിനു-
ള്ളുപേക്ഷയാൽ വീണൊരു ബാലവല്ലിയേ
ഉദീർണ്ണരാഗത്തൊടു കൈകൊടുത്തു, മേ-
ലയത്തിടുന്നങ്ങിതു രണ്ടു വള്ളികൾ. ഫവുവ

പ്രചണ്ഡവായപ്രഹരങ്ങളേൽക്കയാൽ
പതിച്ചുപൂവല്ലികളെ കിടത്തുവാൻ
പ്രകൃത്യാദാരാബ മൃദുതപമേറിടും
തൃണസ്മരൽ ശയ്യകളത്ര നൽകിനാർ ഫവുവ

വളൻ കാലത്തൊരു വള്ളിപോലുമേ,
യണിഞ്ഞിടുന്നില്ലതുകൊണ്ടുമൊട്ടുകൾ,
വളഞ്ഞു വാടിക്കരിയാതെ, പൂക്കളും
ഫലങ്ങളും നിപ്പതുകളു കാണികൾ. ഫവുൻ

ഇവണ്ണമീമൂവർ, തമാല നീലമാം
വനത്തിൽ, വാനിൽ നിരവോണതാരകൾ
ഇണങ്ങിയൊന്നിച്ചു ചരിച്ചിടുന്നതാം
വിധത്തിലനിൽക്കു പതക്കെ നീങ്ങിനാർ. ഫൻ

വിശേഷമാം കാഴ്ചകൾ കണ്ടു, ദിവ്യമാം-
ഗുണംപെരും പച്ചമരുന്നു കൈകളിൽ
പറിച്ചെടുത്തും, 'പതിവിൽ കുറേ കവി-
ഞ്ഞ'കത്തു കാട്ടിൽ കയറീടിനാരവർ. ഫൻഫ

അടുത്ത മിത്രക്ഷതി, ദീന'വി'ഭ്രമ-
പ്രലാപരക്താംബരലക്ഷണങ്ങളാൽ
അരണ്യഭാഗഭ്രമവല്ലിമാലകൾ-
ക്കീടയ്ക്കു കാണായിതവക്കു നോക്കിയാൽ. ഫൻഫ

തിരിച്ചുപോകുന്നതിനുദ്യമിക്കവേ
ചരിച്ചതാം കാട്ടിലടുക്കെയാളുകൾ
ഉറച്ച സംഭാഷണശബ്ദമുട-
സപരത്തിലെന്തോ? ഞത! കേട്ടു നാരിമാർ. ഫൻഫ

അടുത്തമാത്രയ്ക്കു ധ ശോണിതാങ്കിതാം-
ശുക്ലന ബന്ധിച്ചു കിടത്തി മൂന്നുപേർ
ഒരുഗ്രഭീനാർത്തവിലാപയുക്തനേ
വഹിച്ചുകൊണ്ടാവനഭൂവിലെത്തിനാർ. ഫൻഫ

മഹേളമാരെപ്പരമരൂപങ്ങളുപോ-
തമേതുവായുള്ളിലുദിച്ച തൃഷ്ണിയാൽ
മനുഷ്യഭാരത്തെയിറക്കിനിന്നു; കൈ-
വണങ്ങിയോതീ പരിവാഹകാധിപൻ:— ഫൻഫ

“വനത്തിൽ യോഗീശപരിമാർ വസിച്ചതാ-
യറിഞ്ഞിരിക്കുന്നിതു ഞങ്ങൾ; അമ്മമാർ,
വരേണ്യരാം നിങ്ങൾ—അവർക്കു തുല്യരാ-
യിരുന്നിടുന്നതു വദനാബ്ജകാന്തിയാൽ. ഫൻഫ

“സ്വബോധമില്ലാതെ നവീനശോണിതാ-
ഭിഷിക്തനായംബരബലശയ്യയിൽ
കിടക്കുമിസ്സുനരരൂപനായിട്ടും
യുവാവു ഞങ്ങൾക്കിഹ ചേന്ന് നായകൻ. ൧൯൭

സമീപസ്ഫുട്രിവനാന്തരങ്ങളിൽ
കടന്നുവന്നു മൃഗയാപ്രസക്തിയാൽ,
സമുദ്ധതൻ വ്യാഘ്രപരാക്രമോൽക്കട
പ്രമർദ്ദനത്താലടിപെട്ട ഭൂമിയിൽ. ൧൯൮

“വനേചരന്മാരുടെ വാക്കിൽനിന്നുമീ-
വനത്തിലേകാതുരശാലയുള്ളതായ”;
വഴിയ്ക്കു റിഞ്ഞീവഴി വന്നു നിങ്ങളേ
വഴിയ്ക്കുതാ കണ്ടുവശായി സാമ്പ്രതാ. ൧൯൯

“കനിഞ്ഞു തൽക്കാലചികിത്സ വല്ലതും
നടത്തിയാൽ, നാഗരികോശുപത്രിയിൽ’
എടുത്തുകൊണ്ടുവെട്ടു ഞങ്ങൾ പോയിട്ടു-
മടുത്തനാൾതന്നെ മഹാക്ഷതാർത്തനേ.” ൨൦൦

പ്രധാനയോഗീശ്ചരിതന്റെ സമ്മത-
പ്രകാരമാവ്യാഘ്രഭലീകൃതാംഗനേ
വഹിച്ചുകൊണ്ടായവരൊക്കെയൊതുരാ-
ശ്രമത്തിലും, രാത്രിയിരുണ്ടു,മെത്തിനാർ. ൨൦൧

ക്ഷണം മഹാവ്യാഘ്രനഖോഗ്രശല്യവി-
ക്ഷതാംഗനായ”, ബോധവിഹീനനായ” തുലോം,
ക്ഷയിച്ചിരിക്കുന്ന യുവാവു, സംഭൃത-
ക്ഷമാനചിതം ശോധിതനായശങ്കിതം. ൨൦൨

സുബോധമുണ്ടായി വരാമൊരിക്കലീ-
യുവാവിനല്ലാതെ, ചികിത്സചെയ്യുകിൽ
സുഖപ്പെടാവുന്ന നിലയ്ക്കു കണ്ടതി-
ല്ലവസ്ഥ യോഗീശ്വരിമാർ പരീക്ഷയാൽ. ൨൦൩

അവനു ശുശ്രൂഷണവേലചെയ്യുവാ-
നതത്ര ശീലിച്ചുവരും ഭവാനിയേ
അപശ്വനിർദ്ദേശവുമനുഷ്ടയ്ക്കും
കൊടുത്ത യോഗീശ്വരിമാരിൽനിന്നാർ. ൨൦൪

മരുന്നമഷീരവുമല്ലമല്ലമായ്
കൊടുത്തു; കോരവായ് കഴുകിത്തുടച്ചു മേൽ
വരിഞ്ഞു ബന്ധിച്ചു; ഭവാനി ഭീനനാം
യുവാവിനേക്കവിളികൊണ്ടു മുടിന്നാർ. ൨൦൫

മുഖത്തുമാത്രം തുണിയിട്ടുമുടിക്കാ-
തവന്റെയശ്വാസവികാരചേഷ്ടകൾ
മറയ്ക്കു സൂക്ഷിച്ചുപധാനമാടു ചേർ-
ന്നിരുന്നു നിന്നിട ഭവാനിയമ്മയാൾ. ൨൦൬

ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു തത്തുണന്റെയെന്നോ
തിരിഞ്ഞുനേക്കിത്തരളായതാക്ഷിയാൾ
ഇരിക്കവേ, തന്റെ മനോരഥം ക്രമാൽ
തിരിച്ചു പൂർവ്വം തിരാജപാതയിൽ. ൨൦൭

ആശ്രമത്തിനകലേസ്സരച്ചതരമയെ
ഹമ്യതലമാൻ താ-
നാശ്രയിച്ചു പിതൃമാതൃമാതൃലജനങ്ങ-
ളേ മഹിതകരുതുകാൽ,

നന്ന

ആ ശ്രമേതരവിനോദജീവിതമിയന്ന-

താം സ്മൃതി മനസ്സില;-

ന്നാശ്രയാശനടവിയ്ക്കുകത്തുപടിയുണ്ട-

വിച്ച പരമത്തുതം!!

൨൦൮

ഒന്നിന്നൊന്നു തുടരെ,പ്പതിച്ച പതുവൃഷ്ടി-

കൊണ്ടു കുളർമുല്ലയിൽ

പൂക്കൾപോലെ, നിജപൂർവ്വജീവിത പരങ്ങ-

ളാം സ്മൃതികൾ മേൽക്കുമേൽ

വന്നുകൂടി വന്നിതയ്ക്കു തന്റെ മനതാരി-

ലർക്കണണയുന്നവാ-

റന്തിവാനിലിടത് ഞ്ഞിയെത്തിട്ടുമുസൂക്കൾ-

പോലെ, ശതകോടികൾ.

൨൦൯

ബാല്യകാലവിഹൃതിയ്ക്കു ബന്ധുരസുബന്ധു-

രത്നകലബാലികാ-

വൃന്ദസുന്ദരഭജാനു ബന്ധുരസമോടു-

മങ്കണതലങ്ങളിൽ

സഞ്ചരിച്ചു വിരമിച്ചു വീണ്ടുമവരൊത്തു

ഹാ! ഭൂവി രമിച്ചുകൊ-

ണ്ടാത്തതുഷ്ടിയൊടു വാണതും നിജമനസ്സി-

ലാശു നിഴലിച്ചതേ.

൨൧൦

ശ്രുട്ടകാരുമൊരുമിച്ചുകൂടിയണിക്കു-

മക്കളർമനോഹര-

ശ്രുട്ടമോടിയിലണിഞ്ഞു കൂരിരുളൊളിച്ചി-

ട്ടും കുടിലവേണിയിൽ

൩൭

കൂട്ടുവാൻ “കേസുമഞ്ജരി” രചന ചെയ്തു
കുഞ്ജസദനങ്ങളിൽ
പാട്ടുപാടി നിവസിച്ചതാം സമൃത്തി പരിസംഹൃ-
രിച്ചു പരമപ്പൊഴേ. ൨൧൧

തങ്കരത്നഖചിതങ്ങളായ നവമോതി-
രങ്ങളുണി ചേർന്നതാം
തങ്കരത്തിലഥ തങ്കരേഖ തടവുന്ന
പുസ്തകമെടുത്തതും
മങ്കമാരുമൊരുമിച്ചു മംഗലകലാല-
യത്തിനു ഗമിച്ചതും
തങ്കരരംഗകമരങ്കമോർമ്മകളിലങ്ക-
രിച്ചു ഗത സങ്കടം. ൨൧൨

വാർഷികോത്സവ സേദാപ്രവേശവുമനന്ത-
രം സരസകാമുകാ-
ലോകവും, സുമുഖഭാവമേന്തുമവനെത്ത-
നിച്ചു സുമവാടിയിൽ
കണ്ടുമുട്ടിയതുമോത്തു—മാന്വിഴി തിരിഞ്ഞു
നോക്കി—തരസാ ക്ഷത-
വ്യാകുലൻ രുചിരകോമളാക്ഷികൾ തുറന്നു
ബോധരൂപി തുകിനാൻ. ൨൧൩

തട്ടി ദൃഷ്ടികളവർഷം—നേർക്കു യുവതിയ്ക്കു
തന്റെ മൃദമാനസ-
ത്തട്ടിലത്തരുണനാണു പൂവ് സഖിയെന്ന
തത്പ ശകലോദയം

നവു

വെട്ടിമിന്നി വെളിവായി; തന്റെ കടിലപ്ര-

യോഗ ഫലസൃഷ്ടിയാ-

ക്ഷിപ്രമാന്വിതമിതെന്നു ചോദയുന്നതും യ-

വാവിനമതേവിധം.

൨൧൪

ശോഭയേറിയ ഭവാനിയേ പ്രഭുക്കുമാര-

നേറെ വലുതാം മനഃ-

ക്ഷോഭമോടുമിഹ കണ്ടു; താനൊരു കിന്നാവി-

ലെന്നു നിരൂപിയ്ക്കുവാൻ

ഹാ! ഭയന്നു; തരസാ മഹേള നവജീവ-

ചയ്തുവഴി വന്നതാം

പ്രാവേപ്രതിന പാതശാന്തിയൊടു സാത്വ-

നോക്തിയരുളീടിനാൾ:—

൨൧൫

“ആതുരാശ്രമമിതൊടുമേ പ്പത! ഭയപ്പെ-

ടേണ്ട, തവ ഭാസി ഞാ-

നേതുമത്ര പരിചയ്ക്കു ചെല്ലതിന്നു ധാത്രി-

യാണരിക ധാത്രിയിൽ;

വാ തുറന്നിടുക; പാൽ കുടിച്ചിടുക;”യെന്ന

തുമൊഴികൾ തുകിന്നാൾ

കാതരണ്ടിലുമകം കളുത്തുവരുമാറ

കുമുദധൂഷിണി.

൨൧൬

തുവിടാതെ തുണകൊണ്ടു തൊട്ടവൾ കൊടുത്തു

പാൽ; അതതാശ്രയമാം

നാവിൽ വീണഥ നന്നച്ച തൊണ്ടയെ; നന്മാംഗി

വീണ്ടുമതു നൾകിന്നാൾ;

ന.ൻ

കേവലം കെടുവതിന്നു കത്തിയെരിയുന്ന-
തായ തിരിപോലവേ
ജീവനേററൊരാളുണ്ടാകട്ടെപ്പോഴുമായി-
തപ്പുരുഷനോതിനാൻ:—

൨൧൭

“മദ്യമാംസമദനപ്രസക്തമതിയായി
മാനുഷസമർഹമാം
വിദ്യയൊന്നുമറിയാതെ, യിസ്രിയവിഹാര-
ഭാസ്യപരിഹാസ്യരിൽ
അഭിപ്രീതീയത വഹിച്ചു പൈതൃകധനങ്ങൾ-
ഉക്തയതിനീചമാം
ഏകദിനോദവിഷയത്തിനായ് ബലികഴിച്ചു-
പോയി, കലികൊരുകയാൽ.

൨൧൮

“നല്ല നാഗരിക നാരിമാരുടെ നവീന-
യെഴുവനഗുണങ്ങളാം
പല്ലവങ്ങളെയൊക്കെക്കരിച്ചു നടക്കൊണ്ടു
കൂട്ടരൊട്ടു നാൾക്കുനാൾ
മല്ലടിച്ചലമൊക്കെച്ചിതവരെയ്ക്കു
ശാപശിതശസ്ത്രമൊ-
ന്നല്ലയോ? കടുവയായി വന്നു കടുവാ പി-
ളൻ കടിയിട്ടതും.

൨൧൯

“ധന്യരാകിയ വധുജനങ്ങളിലനേക
മാളുകളെയൊന്നിട്ര-
ജന്യമാടി വിജയിച്ചു കേവലമധന്യ-
രാകിയ മഹാശാൻ

കന്യായം വേതിയേ ചതിച്ചു ബത! കാമു-
കൻറ നിലയിൽ—പദം
വിന്യസിച്ചിതു വിവേകമറു പല പാപ-
പങ്കിലപഥങ്ങളിൽ.

൨൨൦

“ഹംസഗാമിനികളായിട്ടും തരുണിമാക്കെ -
ഴം ഹൃദയശുദ്ധിയെ-
ലാപംസനം മടി വെടിഞ്ഞു ചെയ്തു; മധുപാന-
മത്സരപരീക്ഷയിൽ
ശംസനേടി; മൃഗയാപ്രസക്തിയൊടു ഞാന-
നേകവിധമാം മഹാ-
ഹിംസ ചെയ്തിതു; വരുത്തുമേ ഭരിതവൃത്തി
ഭർമ്മരണമുഴിയിൽ.”

൨൨൧

മേലൊരക്ഷരമുരപ്പതിന്നു കഴിയാത്ത -
മാതിരി തളർന്നിത-
മ്മേദരക്ഷതശരീരജീഹ്വ; മിഴി രണ്ടു
മൂലാഗതി പൂണ്ടുതേ;
മേനിയൊതു ‘മരവിച്ചു’ മേഘമലരിച്ചൊ-
രിഞ്ഞിതതി വൃഷ്ടി;യി-
മ്മേദിനീ മുഖമസഹ്യഭാര പരിമുക്ത-
മായ പരിലസിച്ചുതേ.

൨൨൨

അതി ഭുഷണെങ്കിലുവെന്റയന്ത്യമാം,
ഗതി കണ്ടു സ്വന്തുതി വോനി കേതിയാൽ
സ്തുതിചെയ്തു ദൈവമവനാത്മശാന്തിയാം
ഭൂതിയെ തെളിച്ചു വഴിപോലെ കാട്ടുവാൻ. ൨൨൩

൪൧

നേരേ യോഗിനിമാരറിഞ്ഞു ചരമോ-

ഭന്തം; മുറയ്ക്കാതെ-

പോരേ നിന്നൊരു കൂട്ടുകാർ മുതശരീ-

രം വാങ്ങി വാങ്ങിയിനാർ;

പോരേ, പ്രസ്തുത സംഭവം പ്രതിഭിന-

പ്രസ്താവനാപ്രാല്പസ-

“ത്താരേശാ” ഭിധപത്രപക്ഷേപിയിലടി-

പ്പിച്ചു ന് വെടിപ്പായവർ.

൨൨൪

പിറേറന്നാളെഴുത്തു തന്റെ പതിവാ-

താരേശാ' പത്രത്തിനോ-

ടൊപ്പം കിട്ടി ഭവാനിതന്റെ ജനനി-

യ്ക്കാവത്തയും, പത്രിയാൾ

ആരോഗ്യം വെണ്ണപൂണ്ണമായ്

പൂർവ്വസ്ഥിതിയ്ക്കായിതെ-

ന്നാ വൃത്തം നവ്യമെത്തരിഞ്ഞു, പതിയോ-

ടിക്കാശ്ചമാതീടിനാൾ:—

൨൨൫

രണ്ടുപേരുമൊരുമിച്ചു മറ്റു മണിമക്ക-

ളൊത്തു തരസാ പുറ-

പ്പെട്ടു, മനസ്സുതൃപ്തം തുല്യമതിവേഗ-

മോടുമെന്തെ വണ്ടിയിൽ;

കണ്ടു യോഗിനികളേ; തദീയപദപങ്ക-

ജ്ഞിതം നമസ്കരി-

ച്ചിട്ടനാലു മേളമോദമൊടു വാങ്ങി

വ് ണ മ വണങ്ങിനാർ.

൨൨൬

൪൨

“വന്നു സമ്പ്രതി ഫലം തപസവിനികളായ
നിങ്ങളുടെ നിസ്തുല-
ശ്യാഗപൂർവ്വകപരിശ്രമത്തിന; തിന്നൊത്ത-
വണ്ണമൊരു രീതിയിൽ
ഇന്നു സമ്പ്രതി ഫലം തരുന്നതിനശക്ത-
രാണിരിക്ക ഞങ്ങൾ” ഉ-
ത്പാദിനും ഭൂതതത്ത്വത്തെ നാവിനയഭക്തി-
പൂർവ്വമവരോതിനാർ.

൨൨൭

ഭാസുരാശയ ഭവാനിയമ്മ ഭയഭക്തി-
യോടഥ ഗുരുക്കളേ
ക്കൈവണ്ണയേ പരമഭാഷാ:—ഗുരുമാജ-
ശീതളകളോടുകൂടിക്കൂടെ:—
“ഭാഗ്യവാനായ പാതാമന്റെ ഗുരുഭൂതർ
നാശം വരുത്താമനഃ-
ക്ലേശതീണ്ണനാ നിഷ്കവേളി നിതരാം സ-
ഹൃദ്യ തു കുറച്ചുനാൾ;

൨൨൮

“ഭാവിയാർക്കു പറയാമെന്നിരിക്കു ഭവനത്തി-
ലും പ്രയത്നം തുലോ-
മീയൊരശ്രമം; മന്ത്രികളാതരകളായ
സേവാദികളേ സദാ
സേവചെയ്തുപരി, രണ്ടു യോഗിനികളാക-
മ്മകളെ ചാത്രയാ-
ച്ചാത്ത പാത്ര പരമഭൃന്ദസിപ്പതിന്നു മാത്ര-
മാരെ മനോഹരിതം.”

൨൨൯

൪൩

മകളുടെ ഭിലാഷാപോലെ, മേലാതാസ്ത്രീ-
യുവജനപരിരക്ഷയ്ക്കുള്ള താമാശ്രമത്തിൽ
മരുവിടുവതിനായി സമ്മതം നൽകി; യോഗീ-
ശക്തികളൊടുമൊത്തം മാതാപിതാക്കൾ:- ൨൩൦

“അതികഠിനനാശത്തിൽപ്പെട്ടാരിപ്പതിയ, ദർ-
ശ്യതീമുഖമണയാതേ കാത്തുനിന്നിപ്പോളോ;
പ്രതിഫലമതിന്നിപ്പെൻ കിടയോടൊക്കെ-
ജ്ഞാതിവിചലകുടുംബശ്രീധനാഗാതജന്മ” ൨൩൧

അന്നതോട്ടിഹ ഭവാനി കാവിയണിമുണ്ട

ണിഞ്ഞമലമാം തപോ-

വൃത്തി, നിഷ്പപടമാം മനസ്സാദാക-

രിച്ചു, ഭിദ്യസംപ്രതി

രോഗബാധിതകളായവന്ന യുവതീജ

നങ്ങളുടെ സേവചെയ്-

യ്ക്കാശ്രമത്തിലവശിഷ്ടജീവിതമഖണ്ഡ

ഭക്തിയൊടു പോക്കിനാൾ.

൨൩൨

സംപൂർണ്ണം .

